

Adventní naděje v praktickém životě

Texty na tento týden

L 18,1-8; Mt 24-25; 1K 15,12-19; Kaz 8,14; 12,13.14; Zj 21,1-5; 22,1-5

Základní verš

„A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“ (1K 15,58)

Ježíš představil Boží království jako realitu, která může být naší každodenní zkušeností již v přítomnosti. Své učedníky vyslal, aby tuto skutečnost připomínali prostřednictvím hlásání evangelia a službou druhým. Měli zdarma dávat, tak jak zdarma dostali (Mt 10,5-8).

Ježíš však velmi jasně vysvětloval i to, že jeho království je úplně jiné než všechna ostatní království, protože „není z tohoto světa“ (J 18,36), a že v plnosti má teprve přijít. Ježíšovým vtělením, jeho službou, smrtí a vzkříšením bylo Boží království uvedeno na svět. Ježíš se však díval i směrem do budoucnosti, do doby, kdy jeho království zcela nahradí království tohoto světa a Bůh bude vládnout v dokonalosti.

Podle definice jsme jako adventisté – tedy ti, co očekávají příchod Božího království – lidmi naděje. Tato naděje se však netýká jen budoucího, nového světa. Dokud se s nadějí díváme do budoucnosti, stejná naděje nám pomáhá proměňovat současnost. Každý den žijeme nadějí na budoucnost a svým jednáním usilujeme přinášet změnu, která je v souladu s naším očekáváním budoucího světa.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

„AŽ DOKDY?“

⁹Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. ¹⁰A křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“ (Zj 6,9.10)

¹⁸Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. ¹⁹Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. ²⁰Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, ²¹že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. ²²Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. (Ř 8,18–22)

Osobní studium

Bible opakovaně zaznamenává volání Božího lidu po Hospodinově zásahu. Nejčastěji tato žádost zaznívá v časech zotročení, vyhnanství, útlaku, chudoby nebo jiné nespravedlnosti či tragédie. Otroci v Egyptě, zajatci v Babylonu a mnoho dalších utlačovaných a trpících volalo k Bohu, aby shlédl na jejich utrpení, aby vyslechl jejich nářek a sjednal nápravu křivd, které je postihly. V Bibli zároveň nacházíme množství příkladů toho, jak Bůh jednal a zachránil a obrodil svůj lid a současně se pomstil jeho utlačovatelům a nepřítelům.

Taková pomoc nebo záchrana však měla pouze omezený časový dosah. Za nějakou dobu opět došlo z různých příčin k dalším problémům a tragédiím. Proroci opakovaně poukazovali na konečný zásah v budoucnosti, kdy Bůh definitivně ukončí zlo a pozvedne utlačované. U proroků však nacházíme i opakované volání: „Až dokud, ó Pane?“ Anděl Hospodinův například klade otázku v souvislosti s vyhnanstvím Izraele: „Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pocítovat svůj hrozný hněv už po sedmdesát let?“ (Za 1,12)

Aplikace

Uvažuj o podobnosti zaznamenaném u L 18,1–8. Co zde Ježíš říká o Boží reakci na opakované volání a modlitby svého lidu, aby jednal v jeho prospěch? Jak toto volání k Bohu souvisí s potřebou mít víru? Jaké máš ty sám zkušenosti s voláním k Bohu?

I v knize Žalmů zaznívá nářek nad tím, že zatímco bezbožní zažívají prosperitu a štěstí, spravedliví jsou utlačováni, zneužíváni a jsou chudí. Žalmisté opakovaně prosí o Boží zásah a jsou přesvědčeni, že svět dnes nevypadá tak, jak ho Bůh stvořil a jaký ho Bůh chce mít. Proto i žalmisté pokračují ve volání proroků a utlačovaných. „Dlouho ještě...?“ (Ž 94,3–7)

V určitém smyslu mají mnohem větší problém vyrovnat se s nespravedlností ti, kteří věří ve spravedlivého Boha, toužícího nastolit spravedlnost pro všechny své následovníky. Boží lid bude vždy prožívat určitou míru frustrace z toho, kolik je na světě zla. A zdánlivá Boží pasivita je zdrojem dalšího napětí a nejistoty. Právě to je důvodem, proč někdy proroci smutně konstatují: „Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě pro násilí, a ty nezachraňuješ.“ (Abk 1,2)

Podobné volání zaznívá i v Novém zákoně, kde se dokonce o celém stvoření říká, že „společně sténá a pracuje k porodu“ v očekávání osvobození z otroctví zkázy (Ř 8,18–22). A ve Zjevení slyšíme otázku: „Kdy už, Pane svatý a věrný...?“ (Zj 6,10), která zaznívá z úst těch, kteří byli umučeni pro svou víru v Boha. Je to vlastně volání k Bohu, aby zasáhl ve prospěch svého utlačovaného a pronásledovaného lidu.

NADĚJE PROMĚNĚNÁ V ČINY

³⁴Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ (Mt 25,34–36)

Osobní studium

Náboženství často čelí kritice, že má tendenci věřící odpoutávat od reálného života v současnosti a směřovat je pouze k lepšímu životě po vzkříšení. Podle takových kritiků vede zaměření na imaginární budoucí svět lidí k jakémusi „posvěcenému úniku z reality“, což způsobuje, že nepovažují za důležité pracovat pro blaho současné společnosti a světu nepřinášejí žádný nebo jen malý užitek. Současně je třeba říci, že křesťané se takovému obrazu nebránili, někdy jej dokonce sami rozvíjeli, kázali o něm a sami se takovými postoji řídili.

Samozřejmě, existují smutné příklady mocných vládců, kteří chudé a utlačované opakovaně nabádali, aby bez reptání přijímali svůj smutný osud, který se změní až při příchodu jimi očekávaného Božího království.

Ano, náš svět je poznamenán hříchem a v mnohém teď skutečně není dobrým místem k životu. Není nic špatného na tom, že toužíme po době, kdy Bůh vše napraví, udělá konec nespravedlnosti, bolesti a smutku a současný zmatek nahradí svou slavnou a spravedlivou vládou. Bez této vyhlídky a bez tohoto zaslíbení bychom neměli žádnou naději.

Ve svém kázání o konci světa (Mt 24. a 25. kap.) Ježíš věnoval polovinu svého proslavu podrobnostem souvisejícím s těžkými okolnostmi a s podmínkami, za kterých by bylo možné z daného stavu věcí vyvázat. Při této příležitosti dokonce řekl: „Kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se vůbec nikdo...“ (Mt 24,22; B21) To vše však můžeme vnímat spíše jako úvod k Ježíšovu vysvětlení důležitosti Božích zaslíbení. Pokud totiž zaměříme křesťanskou naději a naše vyhlídky do budoucna výhradně – nebo v první řadě – na to, jak „uniknout“, pak nepochopíme mnohem hlubší smysl Ježíšových slov.

Přečti si text 24. a 25. kapitoly Matoušova evangelia. Pokus se vyjádřit hlavní myšlenky tohoto Ježíšova kázání. Jak bys shrnul Ježíšovy pokyny pro náš život během čekání na jeho návrat?

Naše víra a představa o tom, jak bude vypadat budoucnost, výrazně ovlivňuje to, jak žijeme dnes. Zdravá důvěra v Boží zaslíbení, související s tím, jak chápeme budoucnost našeho světa, by měla podstatně ovlivnit naši aktivitu v současnosti a měla by vést k bohatšímu a hlubšímu životu, který přináší pozitivní změny i do života jiných lidí.

Aplikace

Jaký vliv na náš život může a má mít naděje a zaslíbení o Ježíšově návratu? Jak s tím souvisí naše pomoc lidem v nouzi?

NADĚJE VE VZKŘÍŠENÍ

¹²Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? ¹³Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁴A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, ¹⁵a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ... ¹⁹Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! (1K 15,12–15.19)

Osobní studium

Křesťanská naděje na druhý Ježíšův příchod není jen zaměřením se na světlou budoucnost. První křesťané viděli v tělesném vzkříšení Krista pevný základ pro realitu jeho návratu. Vždyť pokud mohl vstát z mrtvých, čehož byli sami svědky, pak se určitě může vrátit zpět, aby dokončil své dílo záchrany, ukončil hřích a jeho působení a obnovil svět (1K 15,22.23).

Apoštol Pavel viděl ve vzkříšení klíčový prvek adventní naděje. Pavel byl ochoten vsadit celé své kázání a učení na největší zázrak Ježíšova příběhu: „Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná...“ (1K 15,17) I z toho je vidět, jak důležité je vzkříšení pro naši naději.

Jak bys podle úvodních textů vysvětlil vlastními slovy svému příteli, který se za-

jímá o víru, proč je pravda o vzkříšení pro křesťanskou naději tak významná?

Vydávání svědectví o vzkříšeném Kristu změnilo první učedníky. Jak jsme již říkali, Ježíš vyslal své učedníky, aby kázali a zpřítomňovali Boží království (Mt 10,5–8). Ježíšova smrt otřásla jejich odvahou a zničila jejich naději. Když je však později vzkříšený Ježíš znovu vyslal (Mt 28,18–20) a k práci je zmocnil seslaný Duch svatý (Sk 2,1–4), pustili se do díla, které postupně měnilo celý svět.

První křesťané byli osvobozeni od strachu ze smrti, a proto odvážně žili a hlásali Ježíšovo jméno (1K 15,30–31). Zlo, které přináší smrt, je stejným zlem, jaké přináší utrpení, nespravedlnost, chudobu a útisk v nejrůznějších podobách. Ale díky Ježíši a jeho vítězství nad smrtí toto všechno skončí. „Jako poslední nepřítel bude přemohena smrt.“ (1K 15,26)

Aplikace

Dnes platí, že ať pomůžeme komukoliv, nakonec stejně zemře. Co ti tato krutá pravda říká o tom, jak je důležité, aby všichni mohli poznat naději, která je založena na smrti a vzkříšení Ježíše Krista?

NADĚJE VE SPRAVEDLIVÝ SOUD

Další pomíjivost, která se na zemi vyskytuje: Jsou spravedliví, které jako by poznamenalo dílo svévolníků, a jsou svévolníci, které jako by poznamenalo dílo spravedlivých. Řekl jsem si, že i to je pomíjivost. (Kaz 8,14)

¹³Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí. ¹⁴Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé. (Kaz 12,13.14)

Osobní studium

Uvažuj o úvodním textu Kaz 8,14. Jak bys vlastními slovy popsal realitu, o níž se v tomto verši píše? Co to pro tebe znamená?

Pro každého člověka je těžké vyrovnat se s utrpením, útlakem a různými tragédiemi. Mnohem těžší je však snášet skryté utrpení, jehož smyslu nerozumíme a ani okolí si ho nevšímá. Vědomí, že naše utrpení nemá žádný smysl, může být ještě těžší než to, co toto utrpení vyvolalo. Svět, ve kterém neexistuje záznam o utrpení a ani konečné nastolení spravedlnosti, je ve své podstatě krutý a absurdní. To je také důvod, proč ateističtí pisatelé ve dvacátém století naříkali nad tím, co považovali za „absurditu“ stavu lidstva. Bez naděje na spravedlnost, bez naděje na soud a bez naděje na nápravu by náš svět byl opravdu absurdním místem ve vesmíru.

Ale výrok ve verši Kaz 8,14 není vyjádřením celé pravdy. Na konci svého hledání

se Šalomoun propracoval k důležitému poznání. Uprostřed nářku o marnosti a nesmyslnosti nakonec říká v podstatě toto: *Ale moment, Bůh přece přijde soudit, takže není všechno marné. Ve skutečnosti lze říci, že na všem a na každém záleží.*

Uvažuj o textu Kazatel 12,13.14. Co tyto verše říkají o důležitosti toho, jak se chováme?

Naděje na spravedlivý soud vychází z toho, čemu člověk věří o podstatě Boha, života a světa, ve kterém žijeme. V Bibli zaznívá jasné poselství o tom, že žijeme ve světě, který Bůh stvořil a miluje. Zároveň se z ní dozvídáme, že svět byl sice narušen hříchem, ale Bůh v něm prostřednictvím života, smrti a vzkříšení Ježíše Krista uskutečňuje svůj plán obnovy a nového stvoření. Boží soud je klíčovým prvkem nápravy světa. Pro ty, kteří na tomto světě prožili tolik zla a utrpení – pro všechny utlačované, týrané, odsunuté na okraj společnosti, zneužívané a vykořisťované – je zaslíbení o soudu dobrou zprávou.

Aplikace

Co pro tebe znamená poznání, že jednoho dne bude – pro nás nepředstavitelným způsobem – nastolena spravedlnost, po níž tak velmi toužíme? V čem je pro tebe toto zaslíbení nadějí?

BŮH SETŘE SLZY

¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ... ⁴„a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ (Zj 21,1.2.4.5)

Osobní studium

Přečti si úvodní texty a verše Zj 22,1–5. Pokus se představit si, jak bude vypadat život na světě, který je popsán v těchto verších. Proč je tak těžké představit si svět bez hříchu, smrti, bolesti a slz?

Biblické popisy našeho života po skončení vlády hříchu a jeho důsledků jsou nepochybně nádherné a velkolepé. Asi jen těžko si takový svět dokážeme představit. Vždyť i uvedené verše hovoří spíše o tom, co v nové realitě nebude, než co tam bude. Jelikož náš hříchem poznamenaný svět je vším, co známe, je těžké představit si život bez bolesti a utrpení, smrti a strachu, nespravedlnosti a chudoby.

Nejenže tam nebude zlo a jeho důsledky, ale biblický popis přidává i něco, co se nás každého osobně doslova dotýká: „setře jim každou slzu z očí“ (Zj 21,4). Když mluvíme o zachráněných, projevy Božího milosrdenství vůči těm, kteří trpěli, dosáhnou v této větě svého vrcholu. Bůh nejen ukončí utrpení všech spasených, ale také jim osobně setře jejich slzy.

Zničení a poznamenání životem v hříchu a světem plným nespravedlnosti a tragédií můžeme v knize Zjevení spatřit náznaky toho, jak bude vypadat proces uzdravení pro všechny, kteří jsou obětmi hříchu v jeho mnoha podobách. Když Jan popisuje strom života, vysvětluje, že nese „ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy“ (Zj 22,2). I tímto způsobem je vyjádřeno, že Bůh nám rozumí a soucítí se všemi, co mají bolestnou zkušenost s hříchem a s následky zla na světě. Božím plánem je znovu stvořit náš svět a to v sobě zahrnuje i obnovu a uzdravení každého z nás.

Do té doby bychom měli usilovat o to, abychom s Kristovou pomocí udělali svůj díl práce, ať už je jakkoli chabý a malý. Abychom ve svém okolí sloužili lidem, kteří potřebují právě to, co jim my můžeme nabídnout. Ať už je to cokoli – povzbudivé slovo, teplý pokrm, lékařská pomoc, poskytnutí oděvu nebo poradenství – měli bychom pomáhat ochotně, obětavě a s láskou, kterou Ježíš prokazoval lidem během svého života.

Aplikace

Situace ve světě se den ze dne zhoršuje, a to i navzdory našemu úsilí. Ježíš to věděl. Nebránilo mu to však v tom, aby sloužil druhým lidem. A nemělo by to zastavit ve službě druhým ani nás. Co můžeš právě dnes udělat pro někoho ve svém okolí, kdo je v nouzi a potřebuje pomoc?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 30. kapitolu „Výzva k duchovnímu růstu“ z knihy *Poslové naděje a lásky* a 41. kapitolu „Minulost ukončena“ z knihy *Velké drama věků*.

„Když Bůh změní úděl vykoupených, lidé, kteří ztratili všechno ve velkém životním zápasu, prožijí strašné probuzení. V době, kdy Bůh nabízel svou milost, je satan zaslepil svými klamy, a oni omlouvali svůj hříšný život. Bohatí byli pyšní na to, co mají, víc než lidé, kterým se tak dobře nedařilo. Bohatství však získali přestupováním Božího zákona. Nesytili hladové, neoblékali nahé, nejednali spravedlivě a milosrdně. ... Prodali své duše za pozemské bohatství a radovánky; nesnažili se zbohatnout v Božích očích. Proto jejich život skončil nezdarem. Zábavy jim zhořknou, jejich poklady budou bezcenné. To, co celý život budovali, se zhroutí během krátkého okamžiku.“ (GC 654; VDV 421)

„Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska.“ (GC 678; VDV 437)

Otázky k rozhovoru

1. Jak byste na základě studia této lekce vysvětlili, že na životě tady a teď záleží? Porovnejte vysvětlení s názory lidí, kteří jsou přesvědčeni, že tento život a svět nemusíme považovat za důležitý, protože Bůh nakonec všechno zničí a začne znovu. Jak a proč bychom si měli dávat pozor, abychom naději na nový a dokonalý svět nezneužívali jako omluvu toho, že se nestaráme o své bližní v nouzi?
2. Na základě našeho chápání biblických proroctví očekáváme, že před příchodem Ježíše Krista poroste zlo, utrpení a bolest. Když se to děje, často odkazujeme na Mt 24. kapitolu. Jak bychom měli těmto tragédiím rozumět ve světle textů v Mt 25. kapitole?

Shrnutí

Náš Bůh nedovolí, aby zlo trvalo věčně. Úžasná naděje na Kristův příchod, o níž mluví Písmo, bude naplněna. Bůh ukončí působení zla, odstraní nespravedlnost a stvoří svět nově, v souladu se svým původním záměrem. Během doby, kdy očekáváme Kristův návrat, nás tato naděje, založená na Ježíšově vzkříšení, proměňuje a dává nám odvahu sloužit Bohu a lidem.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy: